

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 14 nëntor 2014
Nr. ref.: RK726/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI101/14

Parashtrues

Shkodran Pllana

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. 41/2014,
të 7 marsit 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Shkodran Pllana, i përfaqësuar nga z. Behar Ejupi, avokat nga Prishtina (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës Rev. 41/2014, të 7 marsit 2014, i cili i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 29 maj 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, i cili pretendohet *“ta ketë shkelur parimin e paanshmërisë”*.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113. 7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 13 qershor 2014, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 26 qershor 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi dokumente shtesë në Gjykatë.
7. Më 4 korrik 2014, Kryetari i Gjykatës me Vendimin Nr. GJR. KI101/14 caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës me Vendimin Nr. KSH. KI101/14 caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Altay Suroy dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 1 gusht 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe i dorëzoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme të Kosovës.
9. Më 15 shtator 2014, me Vendimin Nr. KSH. KI101/14, gjyqtari Enver Hasani u caktua anëtar i Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Robert Carolan.
10. Më 17 shtator 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 9 shtator 2013, Gjykata Themelore në Ferizaj (Aktgjykimi C. nr. 196/12) e refuzoi kërkesëpadinë e palëve të treta për anulimin e kontratës së shitjes, të lidhur në mes tyre dhe parashtruesit të kërkesës.
12. Më 29 nëntor 2013, Gjykata e Apelit të Kosovës (Aktgjykimi Ac. nr. 3631/2013) e refuzoi si të pabazuar ankesën e palëve të treta.

13. Më 7 mars 2014, Gjykata Supreme e Kosovës (Aktgjykimi Rev. 41/2014) konstatoi:

“REFUZOHET si i pabazuar revizioni i paditësit RA nga Ferizaj, i paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës Ap. nr. 363 1/2013 datë 29.11.2013.

PRANOHET si i bazuar revizioni i paditëses Kumrije Ahmeti nga Ferizaj, dhe ndryshohet aktgjykimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac. nr. 3631/2013 datë 29.11.2013, dhe aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Ferizaj C. nr. 196/12, datë 09.06.2013, ashtu që pranohet si e bazuar kërkesëpadia e paditëses Kumrije Ahmeti, dhe përkitazi me pjesën bashkëpronësore të saj në lartësi prej 1/2 të paluajtshmërisë lëndore, e cila evidentohet si njësi kadastrale nr. 01833-00, në vendin e quajtur "M. Tita" në sipërfaqe prej 351 m², sipas çertifikatës mbi të drejtat e pronës së paluajtshme nr. 02928 ZK Ferizaj, anulohet kontrata e lidhur në mes të paditësit Rexhep Ahmeti nga Ferizaj, si shitës në një rënë an[, dhe të paditurit Shkodran Sharr Pllana, nga Prishtina, si blerës në anën tjetër, e vërtetuar në Gjykatën Komunale në Ferizaj V.nr.1248/12 me datën 06.03.2012”.

14. Në aktgjykimin e lartcekur, Gjykata Supreme arsyetoi se “paditësi RA, pa marrëveshje dhe pëlqimin shprehimor të paditëses se dytë si bashkëshorte dhe si pronare e përbashkët e paluajtshmërisë lëndore, ka disponuar me tërë paluajtshmërinë kontestuese. Për arsyet e lartë përmendura, dhe për faktin se në shkresat e lëndës ekziston kontrata për shitblerje Vr. nr. 1379/05 e datës 22.04.2005, në të cilën kontratë paditësja është thirr në ankesë dhe në revizion, ndërsa në shkresat e lëndës nuk ka prova se paditësja ka dhënë pëlqimin për shitjen e paluajtshmërisë kontestuese, Gjykata Supreme gjen se revizioni i paditëses është i bazuar, kështu që për pjesën prej 1/2 të paluajtshmerisë lëndore e cila paditëses KA i takon sipas nenit 47 të Ligjit mbi Familjen të Kosovës, të cilën pjesë paditësi e ka tjetërsuar në kundërshtim me nenin 47.1 dhe 4 dhe nenin 50, par.2 të Ligjit për familjen, kontratat kontestuese dhe në kuptim të nenit 103 par.1 të LMD, paraqet punë juridikisht të pavlefshme, gjegjësisht është nulë. Për këtë arsye aktgjykimet e gjykatave të shkallës më të ulët u ndryshuan ashtu që u pranua si e bazuar kërkesëpadi a paditësit se kontrata e lartcekur të anulohet lidhur me pjesën e bashkëpronësisë, sipas pikës II të dispozitivit të këtij aktgjykimi”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

15. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E Drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: Konventa). Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon shkelje të neneve 3, 24 [Barazia para Ligjit], 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
16. Parashtruesi i kërkesës, *inter alia*, pretendon se në bazë të nenit 215 të Ligjit për procedurën kontestimore “Gjykata e revizionit e shqyrton aktgjykimin e goditur vetëm në pjesën e tij të goditur me anë të revizionit dhe vetëm brenda kufijve të shkaqeve të treguara në revizion, por duke u kujdesur sipas detyrës

zyrtare për zbatimin e drejtë të së drejtës materiale dhe për shkeljet e dispozitave të procedurës kontestimore që kanë të bëjnë me zotësinë për të qenë palë dhe përfaqësimin e rregulltë”.

17. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata të anulohet Aktgjykimi i Gjykatës Supreme dhe çështja e tij të kthehet në rigjykim për 1/2 e paluajtshmërisë, e cila i ishte njohur nga Gjykata Supreme palës kundërshtare.

Pranueshmëria e kërkesës

18. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

19. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

20. Për më tepër, Gjykata i referohet nenit 49 të Ligjit, i cili përcakton:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.

21. Sidoqoftë, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe se ai i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, siç parashihet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe se kërkesa është dorëzuar brenda afatit prej 4 (katër) muajve, në pajtim me nenin 49 të Ligjit.

22. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) dhe (2) d) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

... ”

c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar”.

(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

(...) ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

23. Sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës për masën e shqyrtimit të revizionit nga Gjykata Supreme, Gjykata e konsideron një kërkesë të tillë të jetë çështje e ligjit që bie në kuadër të fushëveprimit të gjykatave të rregullta, e që ndërlihet me pavarësinë e tyre në ndarjen e detyrave dhe të drejtave të dhëna me Kushtetutë.

24. Në rastin në fjalë, Gjykata vëren se Gjykata Supreme e Kosovës kishte siguruar argumente të arsyetuara ligjore dhe logjikisht koherente sepse gjykatat e shkallëve më të ulëta kanë zbatuar gabimisht të drejtën materiale, duke shpjeguar: i) kushtet në të cilat prona e paluajtshme mund të tjetërsohet plotësisht, dhe ii) të drejtat dhe detyrimet e bashkëshortëve në lidhje me pronën e tyre të përbashkët në funksion të ligjit në fuqi në Republikën e Kosovës.
25. Gjykata Kushtetuese thekson se konstatimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike dhe ligji i aplikueshëm është në juridiksion të plotë të gjykatave të rregullta dhe se roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmëri me të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe me instrumente të tjera ligjore, prandaj nuk mund të veprojë si "gjykatë e shkallës së katërt" (shih, *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, gjithashtu, *mutatis mutandis*, shih, rastin KI86/11, *parashtrues i kërkesës Milaim Berisha*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
26. Për më tepër, kërkesa nuk tregon se gjykatat e rregullta kanë vepruar në mënyrë arbitrare apo në mënyrë të padrejtë. Nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të zëvendësojë vlerësimin e saj të fakteve me ato të gjykatave të rregullta, dhe si rregull i përgjithshëm, është detyrë e këtyre gjykatave të vlerësojnë provat para vetes. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta kanë qenë të drejta në tërësinë e tyre, duke përfshirë edhe mënyrën se si janë marrë ato prova (shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejta të Njeriut, i 10 korrikut 1991).
27. Fakti se parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit nuk mund t'i shërbejë atij të ngrejë një kërkesë të argumentueshme për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës (shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Nr. 5503/02, Aktgjykim i GJEDNJ, i 26 korrikut 2005).
28. Në këto rrethana, parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur me prova pretendimin e tij për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë se gjykatat e rregullta ia kanë mohuar atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
29. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, më 17 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani